

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedy Zdeňka Kühna, soudkyně Sylvy Šiškeové a soudce Ondřeje Mráky v právní věci navrhovatelky: **K. T.**, zastoupené advokátem JUDr. Zdeňkem Koudelkou, Ph.D., Optátova 874/46, Brno, proti odpůrci: **Ministerstvo zdravotnictví**, Palackého náměstí 375/4, Praha 2, o návrhu na zrušení části opatření obecné povahy ze dne 27. 10. 2021, čj. MZDR 15757/2020-61/MIN/KAN,

t a k t o :

- I. Návrh **se z a m í t á**.
- II. Žádný z účastníků **n e m á** právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

I. Vymezení věci

[1] Návrhem doručeným NSS dne 13. 11. 2021 se navrhovatelka domáhá zrušení části mimořádného opatření odpůrce uvedeného v záhlaví. Odpůrce toto opatření vydal podle § 69 odst. 1 písm. i) a § 80 odst. 1 písm. g) zákona č. 258/2000 Sb., o ochraně veřejného zdraví a o změně některých souvisejících zákonů, a zakázal jím ve stanovených případech pohyb a pobyt bez ochranných prostředků dýchacích cest, kterými jsou respirátor nebo obdobný prostředek. Navrhovatelka napadá čl. I bod 2 písm. e) mimořádného opatření, podle něhož se zákaz *nevztahuje na pedagogické pracovníky, kteří byli očkováni proti onemocnění covid-19 a od dokončeného očkovacího schématu podle souhrnu údajů o přípravku uplynulo nejméně 14 dní*.

II. Argumentace navrhovatelky, vyjádření odpůrce a replika navrhovatelky

[2] Navrhovatelka je pedagogická pracovnice, není očkovaná a nemá potvrzení o prodělání nemoci covid-19.

[3] Napadená část mimořádného opatření stanoví výjimku z povinnosti používat ochranu dýchacích cest jen očkovaným pedagogům. Očkovaný učitel, který může být nakažený (neboť očkování nebrání v nákaze sebe ani jiného), respirátor používat nemusí, zatímco zdravý neočkovaný učitel tuto povinnost má. Navrhovatelka namítá nedůvodnou diskriminaci neočkovaných proti očkovaným a nedůvodnou diskriminaci neočkovaných testovaných proti očkovaným netestovaným. NSS v rozhodnutí rozšířeného senátu ze dne 11. 11. 2021, čj. 4 Ao 3/2021 - 117, č. 4278/2022 Sb. NSS, potvrdil, že nelze na každého hledět bez dalšího jako na podezřelého z nákazy. Napadené opatření však na všechny neočkované hledí jako na podezřelé z nákazy, a naopak na všechny očkované jako na neinfekční; ani jedno přitom neodpovídá skutečnosti.

[4] Napadené opatření se odlišuje od jiných mimořádných opatření, která negativní výsledek testování a prodělání nemoci v období předcházejících 180 dnů staví na úroveň očkování. Odůvodnění je nepřezkoumatelné, neboť z něj neplyne, zda byly v rámci neočkované skupiny rozlišeny osoby s prodělanou nemocí či osoby s negativním testem. Cílem napadeného opatření není ochrana před epidemií, ale nátlak k nepovinnému očkování. Odpůrce do výpočtu nutného procenta pro vznik kolektivní imunity nezahrnuje přirozenou imunitu vzniklou u osob nakažených a tento postu neodůvodňuje. Mimořádné opatření neobsahuje přesvědčivé odborné zdůvodnění, proč se jinak posuzuje imunita získaná očkováním a jinak imunita získaná proděláním nemoci, ke které se v případě napadené výjimky nepřihlíží. Pokud chce stát nařídít povinné očkování, musí to udělat právním předpisem a nést odpovědnost za zdravotní následky a jiné škody tím způsobené.

[5] Odpůrce uvedl, že očkované osoby a osoby po prodělání nemoci nejsou v totožném postavení. Očkování totiž vytváří v organismu nepříznivé podmínky pro zmnožení viru. V případě nákazy očkované osoby snižuje očkování pravděpodobnost vzniku mutací, které jsou snáze přenositelné na další osoby. *Bezinfekčnost* ve vztahu k očkovaným osobám znamená především stav, při němž možnost přenosu onemocnění covid-19 z plně očkované osoby na ostatní klesá tak významně, že u plně očkovaných osob lze od povinného testování ustoupit. Odpůrce poukázal na to, že otázkou uznávání či neuznávání protilátek se již NSS zabýval v rozsudku ze dne 20. 10. 2021, čj. 8 Ao 22/2021 - 183.

[6] Odpůrce odkázal na studii Centra pro kontrolu a prevenci nemocí, ve které byla porovnána pravděpodobnost nákazy virem SARS-CoV-2 u lidí, kteří již onemocnění covid-19 prodělali, s těmi, kteří toto onemocnění prodělali v době od 90 do 179 dní po očkování. Výsledkem studie bylo, že lidé, kteří prodělali onemocnění covid-19, měli 5,49násobně vyšší pravděpodobnost nové nákazy ve srovnání s plně očkovanými. Tato studie mimo jiné potvrzuje to, že je důležité se nechat plně očkovat, i když už jedinec onemocnění covid-19 prodělal. Odpůrce zopakoval, že u plně očkovaných osob je významně snížena možnost jejich nákazy a v případě, že se plně očkovaná osoba nakazí, je výrazně snížena také možnost, že by sama nakazila osoby další.

[7] Z výše uvedených důvodů byla v mimořádném opatření stanovena výjimka z povinnosti nosit ochranu dýchacích cest pro pedagogické a akademické pracovníky, kteří byli plně očkováni. Odpůrce tuto výjimku stanovil, neboť možnost vidět vyučujícímu na ústa při výkladu (např. při výuce cizích jazyků) může mít značný vliv na kvalitu výuky.

pokračování

Skutečnost, že odpůrce zohlednil pouze jedinou výjimku (plně očkované osoby), není z pohledu navrhovatelky relevantní, neboť podle svého tvrzení není očkována ani neprodělala onemocnění covid-19. Absence dalších výjimek, k nimž ministerstvo přistupuje ostražitě a s přihlédnutím k vývoji poznatků o účinnosti očkování, nemá žádný dopad do veřejných subjektivních práv navrhovatelky. Podání tzv. *actio popularis* není v českém právním řádu přípustné.

[8] Odpůrce závěrem dodal, že navrhovatelka neodkazuje na relevantní odborné studie a svá tvrzení zakládá na článcích ze zpravodajských webů.

[9] V replice navrhovatelka uvedla, že očkována osoba se může nakazit a může nakazit i jiné. K tomu citovala statistiky z nemocnic v týdnu od 22. 11. do 28. 11. 2021.

[10] Odpůrce se podle navrhovatelky nevyjadřuje k obecně známé informaci, že i osoby po prodělaném onemocnění covid-19 mají přirozenou imunitu, jejich opětovné nakažení není příliš časté a v jiných opatřeních k nim odpůrce přistupuje stejně jako k očkovaným, byť po omezenou dobu 180 dnů. Navíc v současnosti (replika byla podána dne 1. 12. 2021 – pozn. NSS) platí, že neočkovaní zaměstnanci se musí testovat, což je soudu známo z úřední povinnosti, neboť testování zaměstnanců se vztahuje i na soudy.

[11] Navrhovatelka jako neočkovaná osoba podléhá povinnosti testovat se v zaměstnání. Navrhovatelka má testem potvrzeno, že je zdravá, přesto musí mít při výuce respirátor, zatímco učitel s téměř rok starým očkováním tuto povinnost nemá a testu nepodléhá. Privilegia pro očkované ohrožují samotný smysl vydávání mimořádných opatření spočívající v omezení šíření epidemie. Nerovným zacházením s neočkovanými, byť s aktuálním negativním testem, odpůrce vědomě přispívá k šíření nemoci covid-19.

III. Posouzení Nejvyšším správním soudem

Rozsah soudního přezkumu napadené části mimořádného opatření

[12] NSS zdůrazňuje, že neprovádí všeobecný přezkum zákonnosti napadené části mimořádného opatření, ale postupuje pouze v rámci mezí a důvodů, které uplatnila navrhovatelka (rozsudek NSS ze dne 20. 10. 2021, čj. 8 Ao 22/2021 - 183). Předmětem nynějšího přezkumu tak byla pouze část opatření odpůrce označeného v záhlaví tohoto rozsudku (v době vydání tohoto rozsudku stále účinná) v podobě čl. I bodu 2 písm. e) napadeného opatření. Soud doplňuje, že s účinností od 15. 2. 2022 byla napadená část mimořádného opatření novelizována. Podle aktuálního znění se zákaz podle bodu 1 nevztahuje na ty pedagogické pracovníky nebo akademické pracovníky poskytující vzdělávání, kteří byli očkováni proti onemocnění covid-19 a od dokončení očkovacího schématu uplynulo nejméně 14 dní a v případě pracovníků, kteří dovršili 18 let věku, zároveň nejvýše 270 dní nebo byli očkováni posilovací dávkou. Navrhovatelka svůj návrh v souvislosti se změnou mimořádného opatření neupravila, NSS tedy posuzoval zákonnost napadené části mimořádného opatření ve smyslu § 13 odst. 4 zákona č. 94/2021 Sb. o mimořádných opatřeních při epidemii onemocnění COVID-19 a o změně některých souvisejících zákonů (dále jen „pandemický zákon“).

[13] NSS nejprve posoudil aktivní legitimaci navrhovatelky ve vztahu k podaným námitkám. Navrhovatelka uvedla, že je pedagogickou pracovnící (učitelkou cizích jazyků). Není očkována a nemá potvrzení o prodělání nemoci covid-19. V replice pak navrhovatelka doplnila, že je povinna se v zaměstnání pravidelně testovat na přítomnost viru SARS-CoV-2.

[14] Podle navrhovatelky z odůvodnění napadeného opatření neplyne, zda byly v rámci neočkované skupiny rozlišeny osoby s prodělanou nemocí či osoby s negativním testem. Odpůrce navíc nezdůvodňuje, proč osoby po prodělání nemoci nezahrnul do výjimky z povinnosti nosit respirátor.

[15] Soudy ve správním soudnictví jsou povolány k ochraně veřejných subjektivních práv fyzických a právnických osob (§ 2 s. ř. s.), přičemž přezkum tzv. *actio popularis* zákon nepřipouští. Právě takovou povahu mají tvrzení navrhovatelky, která směřují k opomenutí osob, které prodělaly onemocnění covid-19. Navrhovatelka není v postavení osoby, která má laboratorním vyšetřením potvrzeno, že prodělala onemocnění covid-19. Skutečnost, že odpůrce nestanovil výjimku z povinnosti nosit ochranu dýchacích cest též osobám, které prokáží, že v období předcházejících 180 dnů prodělaly onemocnění covid-19, proto nezasahuje do jejích veřejných subjektivních práv. Ani případný nedostatek odůvodnění této části mimořádného opatření by tedy navrhovatelku nemohl zkrátit na jejích právech. NSS tedy neposuzoval námitku, že odpůrce nezahrnul pedagogické pracovníky s laboratorním potvrzením o prodělání nemoci covid-19 do výjimky podle čl. I bodu 2 písm. e) napadeného opatření (srov. rozsudky NSS ze dne 2. 2. 2022, čj. 8 Ao 2/2022 - 53, bod 39, nebo ze dne 20. 1. 2022, čj. 9 Ao 30/2021 - 51, bod 28).

[16] NSS se přezkumu mimořádných opatření týkajících se povinnosti nosit ochranu dýchacích cest již věnoval např. v rozsudcích ze dne 27. 5. 2021, čj. 7 Ao 6/2021-112, ze dne 11. 6. 2021, čj. 10 Ao 12/2021-81, ze dne 27. 7. 2021, čj. 8 Ao 17/2021-63, a ze dne 30. 7. 2021, čj. 5 Ao 25/2021-51. Žádný z těchto rozsudků nezrušil mimořádné opatření ani nevyslovil jeho nezákonnost proto, že nebylo vydáno v situaci probíhající nebo hrozící epidemie onemocnění covid-19. V rozsudku ze dne 20. 10. 2021, čj. 2 Ao 7/2021 - 157, NSS dospěl k závěru, že povinnost nosit respirátor (stanovená tehdy mimořádným opatřením odpůrce čj. MZDR 15757/2020-56/MIN/KAN) je účinný, potřebný a přiměřený nástroj potlačování a předcházení epidemie onemocnění covid-19. Soud tehdy shledal, že mimořádné opatření zasahuje do práv jednotlivců v únosné míře a současně stanoví výjimky, které zajišťují, aby v individuálních případech nepůsobilo nepřiměřené zásahy (bod 78 rozsudku čj. 2 Ao 7/2021 - 157).

[17] NSS tedy shrnuje, že již v minulosti vyslovil, že mimořádné opatření zavádějící povinnost nosit ochranu dýchacích cest jako takové není nezákonné. Navrhovatelka zákonnost mimořádného opatření jako celku ani nezpochybňuje. NSS také poznamenává, že opatření jako celek zavádí povinnost nosit ochranu dýchacích cest bez rozlišování, zda je osoba očkována či nikoli. NSS již shledal obecnou povinnost nosit ochranu dýchacích cest za současné situace jako přiměřenou, účinnou a potřebnou, a proto se obecnými námitkami směřujícími proti těmto závěrům opětovně nezabýval.

pokračování

[18] NSS již též v minulosti konstatoval, že přenos viru očkovanou osobou je méně pravděpodobný, nikoli však vyloučený. Stejně tak je méně pravděpodobné, že se očkovaná osoba virem nakazí, a pokud ano, že prodělá těžší průběh nemoci či bude hospitalizována, uvedené však také není vyloučeno (srov. rozsudek čj. 8 Ao 2/2022 - 53, body 75–76). NSS z uvedených závěrů vyšel i v nyní projednávaném případě.

[19] Soud se tedy zabýval pouze tím, zda je napadená část opatření [tedy výjimka podle čl. I bodu 2 písm. e) mimořádného opatření] řádně odůvodněna a zda jsou důvodné námitky navrhovatelky, podle nichž je napadená část mimořádného opatření diskriminační a nepřiměřená.

Nepřezkoumatelnost odůvodnění čl. I bodu 2 písm. e) napadeného opatření

[20] Podle navrhovatelky z odůvodnění napadené části mimořádného opatření neplyne, zda byly v rámci neočkované skupiny rozlišeny osoby s negativním antigenním testem. K tomu NSS uvádí, že důvody, které odpůrce vedly k přijetí mimořádného opatření, musí být součástí odůvodnění, a to v míře alespoň rámcově srozumitelné jeho adresátům (rozsudek NSS ze dne 25. 5. 2021, čj. 8 Ao 4/2021 - 75). Z odůvodnění mimořádného opatření je v souladu s požadavky § 3 odst. 1 a odst. 2 pandemického zákona zřejmé, že vychází z řádného rozboru epidemické situace (část I. odůvodnění) a bylo přijato až po vyhodnocení rizik, resp. hodnocení konkrétní míry rizika spojené s plněním uložených povinností (části II. a III. odůvodnění). Byla též posouzena proporcionalita zásahů do práv adresátů mimořádného opatření (část IV. odůvodnění). Teprve v soudním řízení však musí odpůrce v úplném rozsahu a při zohlednění individuální situace navrhovatele ve světle jeho námitek prokázat, že napadené opatření je vhodné, potřebné a přiměřené (rozsudek NSS ze dne 20. 10. 2021, čj. 2 Ao 7/2021 - 157).

[21] Zdůvodnění výjimky stanovené pro pedagogické pracovníky se nachází v části VI. odůvodnění mimořádného opatření. Podle odpůrce měla výjimka umožnit pokud možno plnohodnotnou výuku tím, že omezila na minimum nutnost pedagogických pracovníků používat ochranu dýchacích cest. Pokud totiž žáci či studenti vidí vyučujícímu při výkladu (např. při výuce cizích jazyků) na ústa, má to kladný vliv na kvalitu výuky. Podle odpůrce je účinnost vakcíny proti dalšímu přenosu viru statisticky významnější u očkovaných oproti neočkovaným osobám. Tyto závěry odpůrce opírá o odbornou studii (Ke, R. et al. *Longitudinal analysis of SARS-CoV-2 vaccine breakthrough infections reveal limited infectious virus shedding and restricted tissue distribution*).

[22] Otázky, které jsou řešeny v souvislosti s mimořádnými opatřeními, jsou často ryze odborné. Při přezkumu mimořádných opatření odpůrce je podstatné, zda jeho odůvodnění vychází z odborných podkladů svědčících zvolenému řešení. „Pokud nejsou vědecké poznatky ustálené nebo se vědecké názory výrazně různí, pak je na odpůrci, který z obdobně relevantních vědeckých poznatků a názorů zvolí. I pokud by se soud domníval, že by se on sám přikláněl k jinému možnému řešení, nepřísluší mu, aby do této odborné úvahy odpůrce vstupoval. Tím by popíral dělbu moci, neboť by si osoboval právo věcně rozhodovat namísto toho, aby pouze přezkoumal zákonnost rozhodnutí odpůrce. Je na navrhovateli, aby svými argumenty postoje odpůrce vyvrátil. Navrhovatel musí předestřít dostatečně silné argumenty,

případně předložit podklady (obsahem i formou) takové odborné úrovně, že budou s to vyvrátit podklady, z nichž vycházel odpůrce (a to podklady relevantní v době vydání napadeného opatření)“ (srov. rozsudek NSS čj. 8 Ao 22/2021 - 183, bod 36 nebo obdobně také rozsudek čj. 8 Ao 2/2022 - 53, bod 87).

[23] Podle NSS z odůvodnění napadeného opatření jednoznačně plyne, že nejméně ohrožujícími z hlediska šíření onemocnění covid-19 bez nošení ochrany dýchacích cest jsou očkovaní pedagogičtí pracovníci. Odpůrce je proto s cílem umožnit plnohodnotnou výuku vyňal z povinnosti nosit ochranu dýchacích cest, neboť se z hlediska pravděpodobnosti nákazy a přenosu viru jedná o nejméně rizikovou skupinu. NSS uzavírá, že odůvodnění napadeného opatření vyhovělo požadavkům pandemického zákona, ob stojí jako přesvědčivý celek a je přezkoumatelné.

Zákonnost čl. I bodu 2 písm. e) napadeného opatření

[24] Poté, co NSS shledal, že napadená část mimořádného opatření je přezkoumatelná, mohl přistoupit k posouzení zákonnosti čl. I bodu 2 písm. e) tohoto opatření. Nejprve soud hodnotil, zda je napadená část mimořádného opatření **diskriminační**. Chybí-li určitá úprava v mimořádném opatření, což je – s ohledem na požadavky plynoucí z čl. 1 věty první Listiny základních práv a svobod – důvodem rozporu mimořádného opatření se zákonem, soud tuto část mimořádného opatření pro nezákonnost zruší (srov. rozsudky NSS ze dne 30. 6. 2021, čj. 6 Ao 21/2021 - 23, bod 18; ze dne 16. 12. 2021, 9 Ao 28/2021 - 41, bod 26; nebo č. j. 8 Ao 2/2022 - 53, bod 71). NSS tedy posuzoval, zda stanovení výjimky, která zahrnuje fakticky pouze očkované pedagogické pracovníky a nikoli neočkované pedagogy s negativním testem, odpovídá požadavkům čl. 1 Listiny, tedy zda právní rozlišování v přístupu k určitým právům není projevem libovůle.

[25] Na okraj NSS podotýká, že napadená výjimka nezahrnuje žádná výslovně zakázaná diskriminační kritéria ve smyslu čl. 3 odst. 1 Listiny, případně vymezená v zákoně č. 198/2009 Sb., o rovném zacházení a o právních prostředcích ochrany před diskriminací a o změně některých zákonů (antidiskriminační zákon). Soud si je vědom, že výčet zakázaných diskriminačních kritérií podle čl. 3 odst. 1 Listiny není taxativní. Nicméně pokud jednotlivec (navrhovatel) spatřuje diskriminaci v jiném postavení (z hlediska výslovně neuvedeného kritéria), musí jít o postavení obdobné. Podle soudu není nyní posuzovaná výjimka založená ani na jiném obdobném postavení osob ve smyslu čl. 3 odst. 1 Listiny (srov. rozsudek č. j. 8 Ao 2/2022 - 53, body 29 a 30). Dobrovolné očkování není trvalý znak, vlastnost nebo osobnostní rys jednotlivce, který by bylo možné bez dalšího připodobnit ke kritériím výslovně uvedeným v čl. 3 odst. 1 Listiny. Soud se tak dále zabýval *pouze* tím, zda napadená část mimořádného opatření odpovídá požadavkům čl. 1 Listiny.

[26] Při posouzení, zda čl. I bod 2 písm. e) mimořádného opatření nezakládá v rozporu s čl. 1 Listiny nerovné podmínky pro osoby, které nejsou očkované, je třeba zkoumat „(1) *zda jde o různé subjekty, které se nacházejí ve stejné nebo srovnatelné situaci, (2) zda je s nimi zacházeno rozdílným způsobem, (3) zda je odlišné zacházení dotčenému jednotlivci nebo skupině k tíži a (4) zda takové zacházení není projevem libovůle, tedy zda má legitimní cíl a napadená zákonná ustanovení jsou s to jej dosáhnout*“ (srov. nálezy Ústavního soudu ze dne 22. 1. 2019,

pokračování

sp. zn. Pl. ÚS 32/17). NSS tedy nejprve zkoumal, zda jsou očkovaní a neočkovaní pedagogičtí pracovníci různé subjekty, které se nacházejí ve stejném nebo srovnatelném postavení. Pokud by se totiž jednalo o *nestejné* zacházení s *nestejnými* skupinami osob, nemohla by být námitka diskriminace důvodná (srov. 8 Ao 2/2022 - 53, bod 72).

[27] NSS v rozsudku čj. 8 Ao 2/2022 - 53 posuzoval důvody, pro které nebylo neočkovaným osobám umožněno prokazovat svou bezinfekčnost negativním PCR testem. Podle závěrů přijatých v bodech 75 až 77 tohoto rozsudku je postavení očkovaných osob a osob s negativním výsledkem PCR testu z pohledu možného **šíření** onemocnění covid-19 srovnatelné. Postavení očkovaných osob a osob neočkovaných, které se prokáží PCR testem s negativním výsledkem, však není srovnatelné z hlediska **ochrany před infekcí**. NSS podotýká, že navrhovatelka ani netvrdila, že by byla testována PCR testem; z jejího tvrzení naopak vyplývá, že se testuje antigenními testy poskytovanými zaměstnavatelem. K tomu NSS uvádí, že antigenní testy jsou méně spolehlivou metodou testování (srov. rozsudek NSS ze dne 8. 4. 2021, čj. 6 Ao 1/2021 - 323, bod 56). NSS neshledal důvod se od závěru o nesrovnatelnosti postavení osob odchýlit, a to tím spíše s ohledem na nižší spolehlivost antigenních testů, kterými je testována navrhovatelka. Soud se nezabýval dalšími kroky testu diskriminace, neboť dospěl k závěru, že očkovaní pedagogičtí pracovníci a neočkovaní pedagogičtí pracovníci nejsou z hlediska ochrany před infekcí ve srovnatelném postavení.

[28] Navrhovatelce se přitom nepodařilo zpochybnit východiska odpůrce, podle nichž mají neočkované osoby bez prodělaného onemocnění covid-19 oproti očkovaným osobám větší pravděpodobnost nákazy tímto onemocněním (srov. bod 23 tohoto rozsudku).

[29] Dále se NSS zabýval tím, zda je napadená část mimořádného opatření **přiměřená**. Přiměřeností napadené výjimky se soud zabýval pouze v rozsahu obecné námítky navrhovatelky, že *cílem napadeného opatření není ochrana před epidemií, ale nucení k nepovinnému očkování*. Cílem výjimky je podle odpůrce minimalizovat dopady opatření na výuku ve školách. Mělo by se tak dít způsobem, který zároveň nenaruší dosažení cíle mimořádného opatření jako takového, jímž je omezit šíření nákazy v populaci, minimalizovat riziko přenosu nákazy, zastavit nepříznivý trend vývoje a situaci celkově postupně stabilizovat. NSS předně podotýká, že zrušení výjimky by porušilo její legitimní cíl v podobě (alespoň částečného) zvýšení kvality výuky.

[30] Podle NSS z odůvodnění mimořádného opatření nicméně neplyne, že by jeho cílem mělo být donutit neočkované pedagogické pracovníky k očkování tím, že výjimku z povinnosti užívat ochranu dýchacích cest stanovil odpůrce pouze pro očkované pedagogické pracovníky. NSS podotýká, že nátlak na očkování skrze mimořádné opatření sám o sobě nemůže bez dalšího ospravedlnit omezení, která opatření přinese neočkovaným osobám (čj. 8 Ao 2/2022 - 53, bod 82). K tomu však v projednávaném případě nedošlo. Ponechání povinnosti nosit ochranu dýchacích cest pro neočkované pedagogy má totiž jiný legitimní cíl, než je *nutit* k dobrovolnému očkování, a tím je jejich ochrana před infekcí. Podle NSS zároveň z opatření ani jeho odůvodnění nevyplývá, že by odpůrce považoval všechny neočkované za podezřelé z nákazy.

[31] NSS tedy neshledal čl. I bod 2 písm. e) napadeného opatření jako diskriminační ani nepřiměřený. Nad rámec uvedeného NSS podotýká, že podle čl. I bodu 1 věty předposlední *ve výjimečných případech, kdy je nezbytné, aby dítě, žák nebo student při výuce viděl na ústa učitele, je možné, aby učitel použil jako ochranný prostředek dýchacích cest ochranný štít, a to za podmínky, že dodržuje vzdálenost alespoň 1,5 metru od dětí, žáků nebo studentů*. Mimořádné opatření tedy nabízí pedagogickým pracovníkům alternativní ochranu dýchacích cest ve všech mimořádných případech, kdy je nezbytné, aby dítě, žák nebo student při výuce viděl na ústa učitele.

IV. Závěr a náklady řízení

[32] NSS neshledal návrh navrhovatelky důvodným, a proto jej v souladu s § 101d odst. 2 věty druhé s. ř. s. zamítl.

[33] O náhradě nákladů řízení soud rozhodl v souladu s § 60 odst. 1 s. ř. s. Navrhovatelka v řízení neuspěla a odpůrci nevznikly žádné náklady nad rámec jeho běžné činnosti.

Poučení: Proti tomuto rozsudku **nejsou** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 9. března 2022

Zdeněk Kühn
předseda senátu